

Bulbophyllum Elisabeth Ann

SYYSKUU 2003

Cirrhopetalum Elisabeth Ann

Teksti ja kuva © Zoja Pienimäki

Tämä risteymä on alun perin rekisteröity nimellä *Cirrhopetalum* Elisabeth Ann, ja sillä nimellä se myös esiintyy useimmissa orkideatarhojen myyntihinnastoissa. Risteymän kantavanhemmat ovat *Bulbophyllum rothschildianum* ja *B. longissimum*. Kumpikin kantavanhemmista luettiin aikanaan *Cirrhopetalum*-sukuun kuuluvaksi, mistä syystä myös niiden risteymä rekisteröitiin aikoinaan tällä sukunimellä. Nykykäsityksen mukaan kantavanhemmat kuuluvat kuitenkin *Bulbophyllum*-sukuun, ks. tarkemmin Visa Lipposen artikkeli Orkidealehdessä 5/1998.

Kantavanhemmista *Bulbophyllum rothschildianum* on kotoisin Intiasta ja *Bulbophyllum longissimum* Thaimaasta sekä Malaijalta. Jälkimmäinen muistuttaa kukan värykseltä *Bulbophyllum* Elisabeth Annea, mutta on sitä paljon vaaleampi, kukan pohjaväri on valkoinen ja kuviot vaaleanpunaisia. Kirjatiedon mukaan *B. Elisabeth Ann* on kantavanhempiinsa verrattuna paljon kukkimishaluisempi ja kukat ovat myös pitkäikäisempiä.

Kukinta-aika

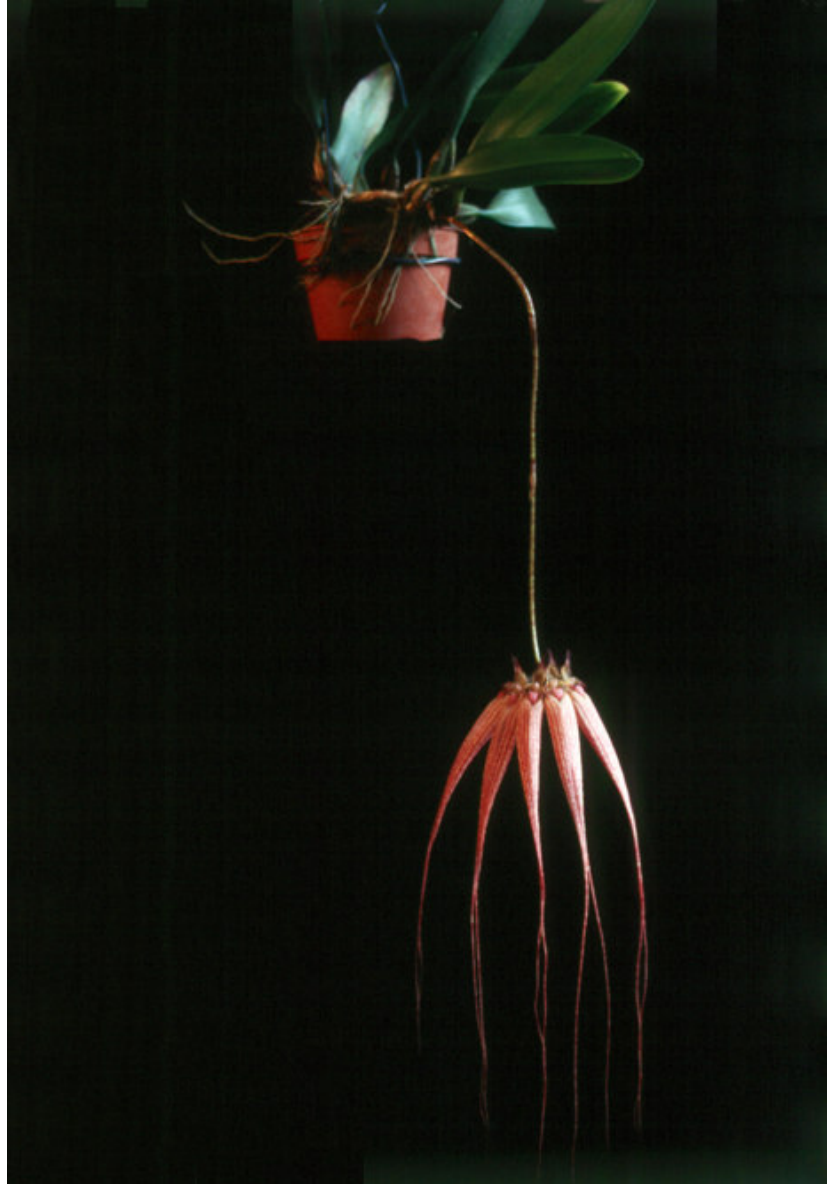
Meillä on ollut ilo omistaa *Bulbophyllum* Elisabeth Ann joulukuusta 1992.

Ensimmäisen kerran se kukki 22.9.1995.

Silloin siinä oli yksi viisikukkainen kukinto, ja

kukat kestivät noin 14 päivää. Kahtena seuraavana vuonna kasvi kukki syksyllä, ja kummallakin kerralla siinä oli vain yksi kukinto. Vuonna 1998 kasvissa oli neljä kukkavanaa, liekö talvella asennettujen tuulettimien ansiota.

Vuonna 1999 se pisti vieläkin paremmaksi. Ensin syyskuussa yksi seitsemänkukkainen kukinto, jonka kukat kestivät 10 päivää, ja lokakuun alussa neljä kukintoa, joista kaksi viisikukkaista, yksi kuusikukkainen ja viimeiseksi avautunut seitsemänkukkainen. Vuonna 2000 kasvissa oli neljä kukintoa.

Kasvin kuvaus

Kukat avautuvat viuhkamaisesti noin 30 cm pitkän, alaspäin kaartuvan kukintovarren päähän. Itse kukka muistuttaa tuulipussia, jonka muodostavat kärkiosastaan reunoista yhteen kiertyneet laitimaiset sepalit. Sepalit ovat 20-25 cm pitkiä, tyveltä 1-1,5 cm leveitä, ja kapenevat kärkiosasta lankamaisiksi. Petalit ovat pieniä, noin 0,5 cm pitkiä. Keskimäinen sepali on noin 1,5 cm pitkä ja sen reunoissa on noin 2 mm pitkiä tummanpunaisia karvoja. Kukan pohjaväri on vihertävän valkoinen ja pitkittäisraitakuviointi on muodostunut tummanpunaisista pisteistä. Huuli on kuin pikkuinen liilaan vivahtava kieli.

Itse kasvi on aika pieni. Pseudobulbit ovat noin 3 cm pitkiä, munanmuotoisia, uurteisia, melkein särmikkäitä. Niissä on yksi 8-15 cm pitkä lehti. Lehti on paksu, samantyyppinen kuin *Cattleyalla*. Kasvutapa on suikertava, pseudobulbien väli on noin 4 cm. Kukinto kasvaa täysikokoisen pseudobulbin tyveltä. Kukkimisen jälkeen kasvi pitää lyhyen lepotauon.

Hoito-ohjeet

Kasvi on pienessä ruukussa. Suurin osa pseudobulbeista ja niiden juurista on ruukun ulkopuolella. Kasvi riippuu orkideakaapin katosta, ei aivan valojen alla. Kasvualustaa on hyvin vähän ja sitä ei ole vaihdettu kertaakaan. Kasvi elää pääasiassa upotuskastelulla ja kaapissa vallitsevalla ilman kosteudella. Kesällä se upotuskastellaan noin viikon välein, talvella harvemmin. Huhtikuun ja marraskuun välillä upotuskasteluveteen lisätään lannoitteita. Talvella vain merileväuutetta ja Sinolia noin kerran kuussa. Joka-aamuinen sumutus on tärkeää.

Meillä *Bulbophyllum Elisabeth Ann* kasvaa, kukkii ja voi todella hyvin länsi-ikkunan orkideakaapissa, jossa lisävalot palavat ympäri vuoden 11,5 tuntia vuorokaudessa ja tuuletin toimii 2 + 2 + 4 tuntia klo 8-19 välisenä aikana. Tämä risteymä on todella suositeltava kaappikasvi.
